

August Parek tuli PÕLMA TUULIKUSSE elama 1921. a. Algul oli seal hoopis tuulerâtas, kutsuti hollandi veskiks. Tühjalt seistes lagunesid rakendid ning ehitati teisiti ümber. Toominge polses otsas oli elumaja, mille all kelder, peal aga ketrustuba. Vahepeal oli veel üks ruum. Veski töö- tas tuule jõul ja kui seda polnud, pandi mootor tööle. Kui venelased sisse tulid, viisid mootori minema. August tegi ruumist töötes, kuhu sai kõike hoiule panna.

Males oli veel köök, söögituba ja 2 väikest tuba. Hoone oli kiviehitis. Kui ma 1945. a. sinna elama asusin, siis ehitati juurde esik.

Veskis jahvatatirukkijahu, tangu, loomajahu ja ülesõela nisujahu. Tasa käis matiga koti pealt. Mine olin spe- rensine. Üue peal oli laut, mille raga olev põld ulatus ühelt poolt Lellepereni, teiselt poolt Preeglini. Meins käi- sine koos tegemas hoogss. Hooldamist tahtsid 2 - 3 hobust, 3 lehmas, 1 nuumsiga, paar emist, kari lambaid.

Nasbrid olid Vârbekid (või Vârbud), nad elssid lã hiekest sege Nõmmsalus. Pârast neid asus majja elama August Nõmmsalu naise Liisi ja kahe lapsega 9 (Veera ja Kalev).

Kolhoosi algsestail oli tuulik veel tööss. Aga ta va- jas remonti. Kivid, lãbimõõduga 2 m, vajssid uut materjã valamiseks. Valsds oli vaja niikaus kui sooni sai sisse rajuda. Beske oli jahvatada, puudus mootor ja sageli polnud ka tuult.

Veel nasbritest: oma majes elas Toominge Hermann, isa, ka Sõraus Elmari vanemad. Kaljumãel - Arvo, Assemaal- Jeesi isa.

Olen pâsit Saaremselt. Sattusin Assameele tãdrukus. Vaksmani tãdrukuid oli mitu, kãisime nendega lãbi (Ilse, Leili Seima). Juku oli miilits. Hermannkedus sõjapãevil. Kuristal elas Kallaspooliku Liiss pere.

#### SILTSIELUST:

Kuigi tööds tuli kõigil palju tehs, olid kõik rõõmsameelsed ja kãisid koos igal võimalikul juhul. Baikkõlas Sillassulal oil oli 2 - poolega kik. Seal oli noori elati palju koos. Persdes kãisid tentsu - õntud e. simmanid nii enne sõda kui ka pârest. Augusti poeg Ants oli harmoonikaga tehtud ja nõutud mees neil simmanitã.

Simmoneid tehti Viinil, Saunakülas Perekil, Jaanusel. Kadusalu Paulil oli skordion, tema oli hinnatud pillimees pesle sõda. 1939. a. ja enne tegutses segakoor, juhatas OOTTO JÕULU; Helipulgaga võttis õige hääle üles. Proovid käisid peredes, iga kord ise peres küll Kokuta küll Kärpla külas. Üsna kena koor sai kokku kui 1939. a. Pärnu laulupidust osavõttsime. Tegutses ka segarahvatantsurühm. Proovid toimusid samal õhtul kui lauluproovgi, et aega kokku hoida. Enamusel olid oma rahv riided. Kel neid polnud, see laenas esinemise ajaks treistelt.

Purkus tegutses oma segakoor, juhatas OLGA KALLION, hiljem lühikest aega dr. KOPPEL; Püüdsin omakendi koorist ikka osa võtta, kuid Aasamaalt käimine jäi väga kaugeks. Sõda katkestas palju asju. Ometi olid tantsu ja lauluproovid suureka vahelduseks ja kokkusaamise võimaluseks.

Sõda oli raske aeg. Mäletan, et Aasamaa, Jaan ja Sagur Roosi poeg hoidsid end saksa sõjaväest eemale. Jaan võeti vene armeesse, sai haavata, sest tahtis sealt ärs putkata. Lasti põgenemisel pähe ja sattus Tallinna haiglasse. Sai teda jalgrattaga vaatama käidud.

Kaljumäe Ain oli ka redus, Abikeses Mare seda ei teadnudki. Tema teada Ain mobiliseeriti. Sagur, Evald varjas end Aasamaal. Hiljem läks naiste riietesse penduna saksa poole üle. Jõudis nõnda Kehtnasse.

Aasamaa, Jaan oli minu sümpeatia, kuid paari meist ei saanud, Jaani ema polnud sellega nõus, et tema poeg vae-se tüdruku võtaks. Jaan jäigi vanapoisiks. Õnnetud olime mõlemad. Perekile läksin nagu kiuste. Olin pikka aega haiglas peaspõletikuga ja sealt tulles andsin nõusoleku ja läksin Perekile. Ta tajtis juba ammu mind perensiseks. Jaani haiglasoleku ajal sai Aasamaal tublisti tööd tehtud. August käis mind sine appi kutsuma ja kui hiljem Jaani ema mind ei soovinud oma

majas perensisena, siis registreerisime Augustiga 1. apr. 1945. a. Teadsin, et August oli oma esimese naisega väga halb olnud, arvasin, lähed minuga paremaks. Ei midagi, nägime lastega palju raskeid päevi. Pesle Augusti surma kolisime lastega sealt ärs. Kivimaja on tervisele halvasti mõjunud.

Kui maja tühjeks jäi, käidi seal lõhkumas ja kolistamas. Veskins polnud tal enam ammu ytahtsust, kuid maja lagunes kiiresti. Liigs hylja hakati teastama. Hee, et nüüdki.